

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U OSIJEKU
Osijek, Trg Ante Starčevića 7/II

Poslovni broj: 3 Us I-1076/2021-6

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Osijeku, po sutkinji toga Suda Jasenki Beker, uz sudjelovanje zapisničarke Sabine Branković, u upravnom sporu tužitelja Restaurator Ilok d.o.o., Ilok, Julija Benešića, OIB: 62154892739, kojeg zastupa opunomoćenik Branimir Fingler, odvjetnik u Osijeku, Šetalište Petra Preradovića 3, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Frankopanska 1., Zagreb, OIB: 18683136487, kojeg zastupa opunomoćenik Nikola Biloglav, načelnik Samostalnog sektora, radi poreznog nadzora, 7. ožujka 2022.,

presudio je

I Poništava se rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak KLASA: UP/II-215-01/19-01/1, URBROJ: 513-04-20-2 od 6. listopada 2020. ~~kojim se poništava rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-215-04/18-01/2, URBROJ: 513-07-14-02-05/003-18-6 od 17. rujna 2018. i u tom dijelu je predmet vraćen na ponovni postupak (točka II. izreke) te je u preostalom dijelu odbijena žalba i rješenje ostavljeno na snazi (točka III. izreke).~~

II Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju Restaurator Ilok d.o.o., Ilok, Julija Benešića trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn (tri tisuće sto dvadeset i pet kuna) u roku od 60 dana. ✓

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem tuženika KLASA: UP/II-215-01/19-01/1, URBROJ: 513-04-20-2 od 6. listopada 2020. djelomično je uvažena žalba tužitelja (točka I. izreke), poništene su točke II.a) i II.b) kojim se utvrđuje manje obračunati porez na dobit i porez na dodanu vrijednost za 2013. godinu i točka II. u dijelu u kojem se odnosi na gore navedene točke izreke poreznog rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Porezne uprave, Područnog ureda Osijek, Službe za nadzor, Odjela za suzbijanje poreznih prijevара, KLASA: UP/II 215-04/18-01/2, URBROJ: 513-07-14-02-05/003-18-6 od 17. rujna 2018. i u tom dijelu je predmet vraćen na ponovni postupak (točka II. izreke) te je u preostalom dijelu odbijena žalba i rješenje ostavljeno na snazi (točka III. izreke).

2. Tužitelj u tužbi navodi da je tuženik poništio točku II. izreke prvostupanjskog rješenja, dok su točka I. izreke (kojom je zamijenjeno porezno rješenje od 1. lipnja 2018.) i točka III. izreke (kojom je naloženo tužitelju uplatiti porez po različitim osnovama u korist državnog proračuna i računa grada Iloka) ostale na snazi. Međutim, budući da je točka II. izreke prvostupanjskog rješenja poništena, proizlazi da je tužitelju naloženo plaćati različite iznose poreza u korist državnog proračuna i računa grada Iloka, a da isti iznosi nisu prethodno utvrđeni. ~~Stoga se predlaže da se poništeno rješenje tuženika poništi jer su tužitelj i tuženik imali obaveze koje uopće nisu utvrđene.~~ Dodaje da je poništeno rješenje doneseno 6. listopada 2020., a da ga je tužitelj zaprimio 28. srpnja 2021. te predlaže Sudu zatražiti službene podatke o kretanju predmetnog spisa. Nadalje, tužitelj ističe prigovor zastare obzirom da je stajališta da bi dio obveza koje su predmet prvostupanjskog rješenja (kada bi i bile osnovane) zastario 1. siječnja 2021., konkretno, obveze pod točkama II.a) – e) toga rješenja (za 2013. i 2014. godinu). Poziva se na razloge zbog kojih osporava rješenje tuženika iznesene u žalbi, dok se tuženik na iste nije očitovao. Stijedom navedenog, predlaže Sudu poništiti osporavana rješenja tuženika i prvostupanjskog tijela.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako je tužbeni zahtjev neosnovan iz razloga navedenih u obrazloženju poniženog rješenja te predlaže Sudu riješiti upravni spor bez rasprave i odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

4. Tužitelj u očitovanju na odgovor na tužbu tuženika od 16. studenoga 2021. suštinski ponavlja navode tužbe te ostaje kod postavljenog tužbenog zahtjeva, a suglasan je s prijedlogom tuženika da Sud presudu donese bez održavanja rasprave. Ujedno je zatražio trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn.

5. Tijekom dokaznoga postupka Sud je izvršio uvid u spis, spis upravnoga postupka te u sve isprave koje prileže istima.

6. Kako stranke nisu izričito zahtijevale održavanje rasprave u smislu odredbe članka 36. točke 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnoga suda Republike Hrvatske, 29/17. i 110/21., u daljnjem tekstu: ZUS), Sud je, bez održavanja rasprave, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. ZUS-a), ~~učinio presudu bez održavanja rasprave.~~

7. Uvidom u spis upravnoga postupka utvrđeno je kako je Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Porezna uprava, Područni ured Osijek, Služba za nadzor, Odjel za suzbijanje poreznih prijevара, donio rješenje KLASA: UP/I 215-04/18-01/2, URBROJ: 513-07-14-02-05/003-18-6 od 17. rujna 2018. kojim je zamijenjeno porezno rješenje KLASA: UP I 215-04/18-01/2, URBROJ: 513-07-14-02-05/003-18-4 od 1. lipnja 2018. (točka I. izreke). Nadalje, tužitelju su utvrđeni manje obračunati porez na dobit za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2018. (točka II.a) izreke), manje obračunati PDV za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2013. (točka II.b), manje obračunati porez na dobit za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2014. (točka II.c), manje obračunati PDV za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2014. (točka II.d), manje obračunati porez na potrošnju za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2014. (točka II.e), manje obračunati porez i prirez na dohodak od kapitala za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2015. (točka II.f), manje obračunati porez na dobit za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2015. (točka II.g), manje obračunati PDV za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2015. (točka II.h), manje obračunati porez i prirez na dohodak od kapitala za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2016. (točka II.i), manje obračunati porez na dobit za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2016. (točka II.j) i manje obračunati PDV za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2016. (točka II.k). Točkom III. izreke poreznog rješenja naloženo je tužitelju uplatiti porez i kamate

utvrđene u točki II. izreke rješenja, kao i obračunati i uplatiti daljnje kamate na nepravodobno obračunati i uplaćeni porez od dana sastavljanja zapisnika do uplate, dok je točkom IV. izreke rješenja određeno da će tužitelj izvršiti ovo rješenje u roku od 8 (osam) dana od dana njegove konačnosti.

8. Kao što je već navedeno, osporavanim rješenjem tuženika KLASA: UP/II-215-01/19-01/1, URBROJ: 513-04-20-2 od 6. listopada 2020. djelomično je uvažena žalba tužitelja (točka I. izreke), poništene su točke II.a) i II.b) kojim se utvrđuje manje obračunati porez na dobit i porez na dodanu vrijednost za 2013. godinu i točka II. u dijelu u kojem se odnosi na gore navedene točke izreke poreznog rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Porezne uprave, Područnog ureda Osijek, Službe za nadzor, Odjela za suzbijanje poreznih prijevара, KLASA: UP/I 215-04/18-01/2, URBROJ: 513-07-14-02-05/003-18-6 od 17. rujna 2018. i u tom dijelu je predmet vraćen na ponovni postupak (točka II. izreke), dok je u preostalom dijelu odbijena žalba i rješenje ostavljeno na snazi (točka III. izreke).

9. Tužitelj osnovano prigovara da je izreka osporavanog rješenja tuženika nejasna, nerazumljiva i u proturječnosti sa samom sobom, i to iz razloga jer je na način kako je to odlučio tuženik, ostala na snazi točka III. izreke prvostupanjskog poreznog rješenja od 17. rujna 2018. kojom je tužitelju naloženo tužitelju uplatiti porez i kamate utvrđene u točki II. izreke rješenja (između ostalih, i točke II.a) i II.b) koje su poništene osporavanim rješenjem tuženika te je predmet u tom dijelu vraćen na ponovni postupak, a da prethodno nisu utvrđeni iznosi manje obračunatog poreza na dobit za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2013. i manje obračunatog PDV-a za isto razdoblje, obzirom da je predmet u tom dijelu vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

10. Navedeno je dovelo do situacije da je izreka osporavanog rješenja nejasna te s obzirom na utvrđene proturječnosti, Sud osporavano rješenje smatra nezakonitim.

11. Ukoliko se radilo o eventualnoj pogrešci u pisanju osporavanog rješenja, tuženik je imao mogućnost donijeti rješenje o ispravku sukladno odredbi članka 104. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj: 47/09.) kojom je propisano da javnopravno tijelo može rješenjem ispraviti pogreške u imenima ili brojevima, pisanju ili računanju te druge očite netočnosti u rješenju koje je donijelo ili u njegovim ovjerenim prijepisima te da ispravak pogreške proizvodi pravni učinak od dana od kojeg proizvodi pravni učinak rješenje koje se ispravlja, a što tijekom ovog upravnog spora nije učinio.

12. Slijedom navedenog, u situaciji kada je izreka osporavanog rješenja nejasna i u proturječnosti sa samom sobom, Sud osporavano rješenje tuženika ne može ocijeniti zakonitim pa je stoga odlučio kao u točki I izreke presude ~~da se rješenje ne može ocijeniti zakonitim pa je stoga odlučio kao u točki I izreke presude~~ donijeti novo rješenje o žalbi tužitelja, pri čemu je tuženik vezan pravnom shvaćanjem primjedbama Suda sukladno odredbi članka 83. stavka 2. ZUS-a.

13. Odlučujući o zahtjevu za naknadu troškova upravnog spora, Sud je odluku utemeljio na odredbi članka 79. stavku 4. ZUS-a prema kojoj stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano.

14. Budući da je tuženik u cijelosti izgubio spor, Sud je odlučujući o zahtjevu za naknadu troškova upravnoga spora odluku utemeljio na citiranoj odredbi ZUS-a, a sama visina troškova određena je u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15., dalje: Tarifa). Tako je tužitelju, u skladu sa zahtjevom za naknadu troška navedenoga u podnesku od 16. studenoga 2021., priznat trošak sastava tužbe (Tbr. 23/1. Tarife) u iznosu od 2.500,00 kn, uvećano za pripadajući PDV u iznosu od 625,00 kn (Tbr. 42. Tarife) te je stoga tuženik obvezan nadoknaditi tužitelju trošak upravnog spora u

ukupnom iznosu od 3.125,00 kuna u roku od 60 dana. Stoga je odlučeno kao pod točkom II izreke presude.

U Osijeku 7. ožujka 2022.

Sutkinja
Jasenka Beker v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv točke I izreke presude nije dopuštena žalba (odredba članka 66.a stavak 1. ZUS-a), dok je protiv točke II izreke presude dopuštena žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovoga Suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

Za točnost otpisavka
Sabine Blancković

